

Een paar dingen om over na te denken in de jongerenpraisedienst, Ontmoetingskerk, 12 februari 2006, 16.00 uur
Thema: 'Van geven word je rijker!' Lezingen: Spreuken 11: 24; Maleachi 3: 6-12; Lukas 6: 36-38

Er was eens een boer die heel blij zijn boerderij binnenkwam. 'Marie! Dat is wat moois! Die koe heeft gekalfd, maar het zijn twee kalfjes, een wit en een rood kalf.' Marie was blij, wat een meevaller! En de boer zei: 'Weet je wat? We laten ze allebei opgroeien, en dan verkopen we ze allebei, en de opbrengst van de éne houden we zelf, en de opbrengst van de andere geven we aan de kerk.'

'Dat is goed,' zei Marie, 'en welk van de twee is voor de kerk, de rode of de witte?'

'Dat maakt niet uit,' zei de boer. 'Gewoon, één van de twee. Dat zien we dan tegen die tijd wel.'

De volgende morgen kwam de boer weer binnen, met een somber gezicht.

'Wat is er?' vroeg Marie.

'Het kalf van de kerk is dood.'

'Het kalf van de kerk? Maar je wist toch niet welk kalf voor de kerk zou worden?'

'Jawel,' zei de boer. 'Het witte kalf. Dat is dood. En dat had ik voor de kerk bestemd. Zeker weten.'

Tja... Geven, dat willen we eigenlijk allemaal wel. Geven, dat hoort er gewoon bij. Toch? Een euro hier, een collectebon daar. Maar als het erop aan gaat komen, als we het echt gaan merken in onze portemonnee, dan opeens, dan wordt het moeilijk. Veel moeilijker dan we eerst dachten. Opeens weten we zeker dat het witte kalf voor de kerk bestemd was.

En toch, toch is het thema van deze dienst: 'Van geven word je rijker.' We lazen uit Spreuken 11: 24: 'Wie vrijgevig is, wordt steeds rijker, wie gierig is, komt nog tekort.' Dat lijkt heel tegenstrijdig, maar ik weet zeker, dat er hier heel wat mensen zijn die dat uit eigen ervaring kunnen bevestigen. Als je geeft, juist op momenten dat het eigenlijk maar nauwelijks kan, juist dan zul je merken dat God je zegent. En dat je niets tekort komt, ook niet op die momenten dat je daar bang voor bent.

Aan het eind van de 17^e eeuw was er een Duitse predikant, August Francke, die een weeshuis stichtte in de plaats Halle. Toen al het werk in volle gang was, raakte het geld op. Ds. Francke was wanhopig. En juist die dag kwam er een vrouw bij hem aan de deur, een weduwe, die vroeg om een kleine bijdrage. Francke zei: 'Mevrouw, ik doe zoiets altijd, maar ik heb niks meer om weg te geven. Al mijn geld heb ik nodig voor het weeshuis, en daar komen we ook tekort. Komt u een andere keer maar terug.'

De vrouw was in tranen. En Francke ook. Maar hij dacht echt dat hij niet anders kon. En toch, toch had hij er geen vrede mee. Hij ging weer naar de deur en riep de weduwe terug. 'Wacht' zei hij, 'ik zal ervoor bidden.'

Terwijl hij bad, werd het duidelijk voor hem dat hij de weduwe toch moest helpen. Hij gaf haar een goudstuk, een dukaat. Twee dagen later kreeg hij een bedankbrief van de weduwe. Ze vertelde dat ze had gebeden voor hem en voor het weeshuis. Diezelfde dag kreeg ds. Francke twaalf dukaten van een rijke dame, en twee dukaten van een vriend in Zweden. Hij dacht: 'Zie je wel? God zegent je als je geeft.' Maar wat hij toen nog niet wist, hoorde hij als nel daarna. Prins Lodewijk van Württemberg had een gift gegeven van 500 dukaten. Toen viel ds. Francke helemaal stil van verwondering.

Wie vrijgevig is, wordt steeds rijker. Wie gierig is, komt nog tekort. Alle eeuwen door is dat de ervaring geweest van de kinderen van God. 'Geef, dan zal je gegeven worden,' zegt

de Here Jezus. En dan niet karig of zo, nee: één goede, stevig aangedrukte, goed geschudde en overvolle maat zal je worden toebedeeld. Want de maat die je voor anderen gebruikt, zal ook voor jullie worden gebruikt.'

Welke maat gebruik jij? Weet je wat mij weleens opvalt? Als je nou een nieuwe broek gaat kopen, en je ziet een broek die je net iets leuker vindt, maar die is 20 euro duurder. Hoeveel is die 20 euro dan voor jou? En als je nou in de kerk zit en de collectezak komt voorbij, hoeveel is 20 euro dan voor jou? Is dat evenveel? Of is dat bij jou ook zo, dat je in de kledingzaak je schouders ophaalt over die 20 euro, en als de collectezak eraan komt, dat je dan denkt: 'Verdraaid, wat moet ik nou? Ik heb helemaal geen munten in mijn portemonnee. En om nou 20 euro te geven...'

Weet je, het is altijd riskant om over geld te preken. Toch doe ik het vandaag. Weet je waarom? Omdat uit allerlei statistieken blijkt, dat jongeren veel minder geven dan ouderen. Als je bijvoorbeeld kijkt naar de bijdragen voor de kerk, dan zijn die bij oudere generaties altijd hoger dan bij jongere generaties. En ik gun jou, als jongere, zo ontzettend het plezier van het geven.

Er zijn kerken, waar je onder druk wordt gezet om 10 % van je inkomen af te staan aan de kerk. Dat zullen we hier nooit doen. Maar 10 % van wat je verdient geven aan goede doelen, dat is echt niet gek. Weet je wat mijn oma zei: 'Geld dat je weggeeft, aan God of aan mensen die het nodig hebben, dat geld zet je op een hemelse bank, en die geeft een hoge rente.' Dat moet je maar eens onthouden.

Tien procent. In Israël was dat een voorschrift. Maar de mensen dede van alles om daar onderuit te komen. Die tien procent vonden ze veel te veel. En dan zegt God, in Maleachi 3: 'Jullie bestellen Mij, door de tienden en de heffingen achter te houden.' En dan komt er een zinnetje, ook dat is de moeite waard om te onderstrepen, vers 10: 'Stel Mij maar eens op de proef - zegt de HEER van de hemelse machten. Breng alle tienden naar Mijn voorraadkamer, zodat er voedsel in Mijn tempel is, en kijk dan of Ik niet de sluizen van de hemel voor jullie open en zegent in overvloed op jullie land laat neerdalen.'

Vanmiddag krijg je die uitdaging mee. Stel de HERE maar op de proef. Geef van wat je hebt, niet krenterig, maar royaal. Als je er vroeg mee begint, als je inkomen nog niet hoog is, dan leer je die houding al van jongsaf aan. Van alles wat er binnenkomt, je eerste geld van je eerste baantje, je krantenwijk, eerst tien procent apart leggen voor God. Kijk maar waar je het aan besteedt, zoek maar een mooi doel uit. En als je dan meer gaat verdienen, dan kun je steeds meer geven. En dan zul je het ontdekken, hoe heerlijk dat is, om Sinterklaas te kunnen spelen van die 10 %: hier wat voor een zendingsproject, daar wat, gewoon, voor iemand die het goed kan gebruiken, noem maar op. Voor Israël was die 10 % verplicht. Voor ons niet. Het mag ook best meer zijn, als je flink wat hebt. En ook als het minder is, kijkt niemand je daarop aan. Maar neem dit maar mee naar huis, die woorden van God: 'Stel me maar op de proef: Als jij geeft, net als ds. Francke, zal Ik dan niet de sluizen van de hemel voor je opendoen?' Ik hoop dat je het ontdekt, net als al die andere kinderen van God: van geven word je rijker! Amen.

René van Loon, predikant Hervormde wijkgemeente Schollebaar, Capelle aan den IJssel

